

ВОЛОДИМИР

ТРИЗУБ

О Р Д Е Н

Т Р И З У Б

ВОЛОДИМИР

ТРИЗУБ

О Р Д Е Н

Достойні Лицарі Ордену Бога Сонця!
Достойні Лицарі — Борці за Волю України!
Дорогі Друзі!

Настав час, коли мені вільно поділитися з вами Таїнством Тризуба, Великим Таїнством Української Душі.

Зрозуміння цього Високого Символу вимагає великої віри, закріпленої борнею, досвідом і жертвами. Я вірю, що принаймні дехто із вас буде годен мене зрозуміти. Тоді зачнеться Самоусвідомлення Українського Духа.

Тризуб — це один із старинних символів і тільки у світі старинної Тайної Мудрости, у вченні символіки і магії, можемо знайти деякі натяки потрібні до розв'язки його справжнього містичного значення.

Хто відкидає містику і символіку, тому ми скажемо, що він не повинен уживати ніяких символів, бо вони для нього не мають ніякого значення. Однак факт, що неграмотний або відкидає, або не сприймає значення азбуки, зовсім не означає, що азбука не має ніякого значення.

Треба сказати на вступі, що люди матеріялістичного світогляду не зрозуміють і не сприймуть високого, ідеалістичного значення, що за-

ключене у символі Тризуба. Я сказав уже, що ці люди не повинні уживати ніякого символу; коли цей символ нічого не означає і не повинен означати, тоді навіщо його вживати. Всіх матеріялістів, а зокрема всіх соціялістів з-під знаку матеріялістичної доктрини Маркса, прошу в цім місці перестати читати цього листа тому, що в їхніх думках може виникнути образа для високого значення Тризуба. Високе призначення України може бути здійснене тільки в безпощадній борні з матеріялізмом, як з ворогом людства число один.

Значення символів було відоме тільки для таємничих, тобто — adeptів. Було великою тайною старанно береженою від негідних. Розуміння символу створило дорогу до пізнання вищих правд, а отже до потуги у зовнішньому світі. Знання символів могло бути надужите для низьких цілей чорної магії.

Звичайно було теж два значення символів: ексотеричне, тобто призначене для розповсюдження на зовні, і есотеричне, тобто таємне, призначене тільки для adeptів. Часто подавалося як таємне і есотеричне таке значення символу чи правди, що було по суті тільки першим кроком до знання таємного, а часто навіть ще у межах призначеного для ексотеричного розповсюдження. Тут важив рівень слухачів. Навіть ексотерич-

ні труїзмі могли видаватися таємними для початкуючих учнів.

Значення Символу Тризуба, що його можна сьогодні подати до відома є есotericне. Зрозуміння цього символу є рівночасно ініціяцією, тобто втаємниченням високого ступеня в Ордені. Однак в ім'я правди мушу відмітити, що подане мною сьогодні значення Тризуба не є ще найвищим аспектом цього Символу у відношенні до Космічної Творчості.

Чому ж вперше в історії України я рішився сьогодні подати до відома ці таємні істини не тільки лицарям Ордену, але і цілої героїчної авангарди Української Нації. Це станеться ясним продовж самого процесу пізнання таїнства. Тут вистачить відмітити, що Тризуб так глибоко врісся і зрісся з душею українського героя, що він уже сьогодні є виразом його душі й ідеалів. Український Лицар краще ці ідеали розуміє. Краще розуміє свою власну душу і самого себе. Він не зжахнеться факту, що здійснення цих ідеалів вимагає від нього ще вищого ідейно-морального рівня. Він не один раз складав життя на вівтарі ідеалу України, а отже, мабуть, не буде важко відкинути деякі обмеження своєї особовості, щоб досягти рівня, вимаганого ідеалом Тризуба. З другого боку матеріялістичний глум чи глузування із значення Символу вже ніяк не

во є віддунття Величі Символу Тризуба освяченої життям мільйонів героїв. Навпаки, кожна злочинна спроба матеріялістів зневажити святість Символу звернеться безпосередньо проти спричинника зневаги і станеться причиною його моральної і фізичної смерти.

Ми мусимо зачати від значення символу взагалі.

Символ — це зовнішній знак для уявлень, емоцій і ідей, що не дадуться виразити інакше у слові. Символ є отже якістю вищою від слова. Символ є комплексом слів і ідей, вираженими одним знаком. Символ висказує все те, що заключене в цілій системі ідей, а рівночасно щось більше, щось, що в даній системі ідей не дасться висказати ні словом, ні в жоден інший спосіб. Думаючи про символ, чи викликаючи його в нашій свідомості, чи теж у магичній дії, ми немов "одним словом" заторкуємо увесь комплекс з усією його ідейно-моральною висотою і глибиною. Через цю свою властивість символ стається святістю для його визнашів, чи це буде релігійний рух, військо чи нація. Часто слово чи міт набирають значення і функції символу. Незрозуміння старинної мудрости полягає на тому, що новочасні дослідники не зуміли відрізнити слова від словосимволу. Проте ці міркування виходять поза межі нашого листа.

Більшість із символів виникає на світанку людської історії, в добі героїчних летів людської душі. Слово, хоч як в той час воно було надхнене, живе, високе і небосяжне, все ж таки навіть таке осяйне слово не могло вмістити в собі усього надхненного змісту душі старинних віщунів. Воно — слово — не могло немов одним помахом дужих крил орла на висотах обняти досить широкого круга всесвітнього простору змісту. Тому старинні віщунки знайшли символ. Вартість віщунки за саме слово. Слово слів. Слово-ідею, що дає початок цілим системам людської думки. Тому кожне правдиве мистецтво, досягнувши певної висоти, стається символічним.

Саме ця обставина старинності символу є його цінністю. Заторкуючи символ, ми немов — чи насправді — зв'язуємо себе з його символічною потугою через емоції й ідеї усіх, що цей символ визнавали. Символ має у собі щось, що можна б назвати магічним кругом його потуги. Це не тільки сила його здійснення в людських діях, але це перш за все потуга того світа, до якого даний символ відноситься і який він у магічний спосіб репрезентує. Це є той дужий помах крил орла-віщунки, той магічний круг його думки, що своїм метом вниз заторкує весь видимий його горизонт, а своїм метом вгору заторкує Невимовне і Незбагненне.

Символ Тризуба є старинний, а рівночасно складний і високий у гієрархії символів. Він по-являється у високій стадії таємної мудрости як вислід глибокого, есотеричного розуміння онтології — тобто старинної науки про Буття. Символ є многозначний у своїй природі. Різною глибиною можна його розуміти і залежно від висоти чи глибини пізнання, щораз то нові змісти стають дійсними у нашому переживанні — тобто у станах розвитку нашої душі. Символ Тризуба дається зрозуміти тільки у високій стадії духового розвитку.

Зачнемо від есотеричного змісту і значення, тобто від світового, не таємного, зовнішнього і призначеного до розповсюдження.

Символ Тризуб — у видимий і наявний спосіб в'яжеться з ідеєю Потрійности, гармонійно поєднаною в Суцільну Єдність.

Це таємне Три в Одному і Один у Трьох — з усіма можливими приміненнями й імплікаціями цієї абстрактної ідеї.

Це таємна Абсолютна Єдність у різновидності Трьох Аспектів.

Число Три це метафізичне число-сутність Буття ще перед його Проявленням як Світо-з'явище. Момент Світо-проявлення є рівночасно тим самим моментом чи елементом, що об'єднує Тро-

їстість: це Абсолютне Метафізичне Життя. Його число-сутність є Чотири.

Ідея Тризуба відноситься і проявляє саме цей момент Світо-проявлення Троїстости. Цей четвертий елемент це саме Видимість Тризуба. В графічній концепції це Корінь Тризуба, що пробиває його метафізичну основу. Це перший Промінь Світо-проявлення Життя і Світла. Як я уже сказав, це той сам елемент, що об'єднує Троїстість у Єдність.

Це отже Буття і Дійсність сама в собі, у її Всевітності.

В есотеричному вченні для початкуючих аспірантів знання таємного цю Троїстість очеркнено популярним визначенням: Батько, Мати, Син.

1. Батько
2. Мати — (Вірадж — Всевида)
3. Син — (Льогос)

Тут саме стрічаємося з тим, що я очеркнув як відносність понять “есотеричний” і “ексотеричний”. Троїстість очеркнена як Батько-Мати-Син є грубим антропоморфізмом для справді втаємниченого адепта. А проте це вчення подавалося як есотеричну мудрість. Насправді це був тільки перший крок до неї. Звичайно вже на цьому першому кроці визначення “Батько-Мати-Син” — мають символічно-метафізичний, а не антропо-

морфічний зміст. Проте навіть у цьому виді антропоморфічний корінь концепції є деякою перешкодою для її поглиблення. Але вернімося до головної лінії наших міркувань.

Прояв на зовні трьох елементів Троїстости є саме четвертим елементом:

4. Прояв на Зовні — Світо-проявлення

Прояв Життя-Світла як перший вияв Космічної Творчости.

Це основна ідея Тризуба.

Містична Троїстість проявлена на зовні як Дія Духа, Життя і Світла.

Знання Таємне про Тризуб було б отже Знанням Таємним про Буття. Воно невичерпне і незбагненне як само Буття і тільки різною мірою глибоко чи високо можна вникнути у його відчуття чи розуміння.

Не можемо отже заглиблюватися в цей предмет у цьому посланні. Це одне з основних завдань Ордену: об'явити цілому людству Знання Таємне про Буття і вести людство в напрямі його поглиблення і удосконалення.

Тризуб як символ куди краще за символ Трикутника наближає нас до розуміння Містичної Троїстости як Єдності. Трикутник обмежує одну і єдину площу, затираючи уяву про окремішність трьох складових елементів чи компонентів Троїстости. Рамена Тризуба вказують виразно

на "індивідуальний" — так би мовити — Вид Трипроявної Єдності, а рівночасно вказує на їх основну єдність в основі їх спільної бази, тобто їх онтологічного коріння. Але, як я підкреснув, Тризуб відноситься до іншого космогонічного моменту як Трикутник. Тризуб заключає в собі елемент Світо-проявлення. Його містична число-сутність є Чотири.

У нижчому ексотеричному сенсі державно-політичної дії Тризуб означає Троїстість Ідеалів та Ідей поєднаних в єдиному здійсненні Духа Нації.

Це будуть ідеї:

1. Бог
2. Добро
3. Правда

Ці елементи відповідають у площі Світо-здійснення відповідним онтологічним елементам Троїстости в такій схемі:

1. Батько — Бог
2. Мати — Добро
3. Син — Правда

При чому кожне з цих визначень є слово-символ з необмеженим обсягом можливих значень і приміненнь, так само глибоких і невичерпних як Символ Тризуба.

Ці всі визначення змісту Тризуба все ще якоюсь мірою ексотеричні, хоч часто доводилось

в цих міркуваннях перейти потойбік знання таємного.

Дальше, есотеричне розуміння Символу Тризуба можливе тільки на основі доглибного засвоєння всього попереднього.

Я рішився однак піти сьогодні далі і не є доказ високої ціни яку ставлю моїм українським учням, точніше Українській Нації. Це доказ, що вважаю мій нарід гідним моєї любови.

Есотеричне розуміння символу у протиставленні до екзотеричного дає не тільки зміст, обсяг чи ідеал символу але дає ключ до здійснення ідеалів чи цінностей, що заключені в символі. Іншими словами есотеричне знання подає таємну рецепту як уживати символ у магії, щоб досягнути таємної потуги, до якої ключем є даний символ.

Так, наприклад відомо кожному початкуючому аспірантові, що символ п'ятикутної зірки із рогом зверненим вниз є символом "лівої руки". Це символ чорної магії, злочинцв, вбивства, помсти і всіх темних сил людської душі. "Ліва Рука" — це натяк на спосіб уживання цього символу. Це символ демонічний. Тому доклатчий спосіб "уживання" символу був усе найбільш старанно бережений тайною.

Нарід, що уживає чи приймає даний символ входить у сферу його магичного впливу. Іденти-

фікує себе з природою символу і через те наближує чи утотожнює свою природу із природою символу.

“Ти подібний до Духа, що ти його розумієш!”

”Du gleichst dem Geist, den du begreist“

(Гете).

Це звичайно зовсім не випадкове, чому даний нарід вибирає даний символ. Хоч немає тут механічного детермінізму, все ж таки природа вибраного символу у великій мірі залежить від природи нації чи руху, що даний символ вибирає.

Це зовсім не випадкове, що “Гакенкройц” Гітлера “крутився” в протилежному напрямі, ніж правдива арійська свастика.

Я щасливий, що мій нарід вибрав символ Тризуба. Це був один із найбільше надхнених моментів в історії України.

Тут, Дорогі Лицарі, жде вас найжахливіша проба вашої віри.

Бо Тризуб в есотеричному сенсі означає Потрійне Самовідречення і Жертву.

Тризуб — це символ Потрійного Самовідречення і Жертви.

— — — — —

В такому аспекті уживали Тризуб достойні і святі індійські сан'ясіни. Вживали теж цей знак як Символ Бога Сиви, Бога Життя і Смерти, Творення Світу і Знищення.

Бог Сіва — це одна із найглибших містичних концепцій, що їх створила арійська мисть Індії. Його визнавці вбачають в ньому Члена Троїстости. В санскриті назва Тризуба звучить “Трісюля”.

Наближуємося до величезного Таїнства Тризуба.

Перш за все ця думка видається для нас жахлива, сувора, аскетична, жорстока в здійсненні чи навіть неможлива до здійснення. Тут теж головна небезпека незрозуміння найвеличавішої ідеї Тризуба.

Пригляньмося отже уважно ідеї Самовідречення і Жертви в есотеричному навчанні.

Жертва це не є стан терпіння чи самознищення. Жертва це потужна і первісна Космічна Сила, завдяки якій світ чи Всесвіт могли бути створені. Пуруша — Дух Людства і Дух Світла — жертвує сам себе, “розпорощується” — так би мовити образно — в просторі щоб міг постати Всесвіт і Людство, як це об’явлено в (есотеричному гимні Ригведи — “Поруша суктам”. (Порівняй мою працю про цей гимн п. з. “Поруша-суктам — Містерія Жертви”).

Жертва в есотеричному значенні однозначна з актом божественної Переміни і Творчости. Перехід з нижчого стану у вищий чи теж черговий стан Космічної Творчости відбувається че-

рез свідоме зусилля волі і думки, через жертву. З цього погляду пригляньмося депо значенню жертви в природі.

Батько і мати зуживаються, вичерпуються, чи теж жертвують себе, коли творять нове покоління. Нове покоління виникає із жертви старого. Життя матері є правдивою, щоденною жертвою для дітей чи сина. Хто з нас не зазнав добродійства цей жертви? Але й мати сама. — правдива Добра Мати. — щаслива у цій жертві. Вона знає, що в сині і через сина вона продовжує своє життя, росте і розвивається. Чим повніша її жертва, тим здоровіший, чи сильніший, чи більше розвинений буде її син. Тим святіше буде її місце в пам'яті родини, в душах потомства, в небі, у вічності. Вона не тільки не нищить себе у жертві, але забезпечує своє вічне тривання і розвиток. Вона щаслива в усіх її турботах і найтяжчих пробах життя.

Нове пізнання, чи нова теорія в науці виникає з жертви старої теорії. Стару теорію уживаємо як матеріял і "покидаємо" її. Із її жертви виникає нова і вища теорія.

Те саме діється з новими родами чи гатунками в еволюції у природі.

Те саме з кожним новим чи вищим станом у духовому розвитку людини. "Покидаємо" старий стан як зужиту шкіру і "жертвуємо" його для

вищого стану, що виникає з попереднього через жертву. Так досягаємо нової висоти в нашому рості.

Треба жертвувати багато сил, щоб вийти на високу гору, але що лише на високій горі пізнаємо різницю поміж людиною і жабами в болоті.

Жертва це дія зроджена із Найвищої Людини. Сократ не пише ні одного твору. Усю свою безмежну мудрість він розпорошує і сіє в серцях своїх улюблених учнів. Там вона житиме вічно. І що ж, чи втратив на тому Сократ, що його мудрість переказав світові його учень, Плятон? Чи втратив Сократ і світ на тому, що ми сьогодні не знаємо, що було вчення Сократа, а що розвитком того вчення у Плятона? І що ж... Коли Плятон перейшов в історію як божественний Плятон, то для Сократа бракує уже слова в людській мові, щоб його ще вищу божественність жертви очеркнути.

“Справді Жертвою є Чоловік” — навчає нас старинна Чхандогя — Упанішад (3. 16. 1.).

Ці приклади можна б множити в безконечність і тоді здивована, маленька, обмежена людська думка запитає сама себе: Чому ж я цього не знала, коли це такий загальний закон розвитку і творчості у світі?

Жертва це не є самознищення, як нам підказує обмежена егоїстична думка; жертва це ра-

дісна перемога над життям і смертю.

І тому з понадсвітньою впевненістю перемоги носили знак Тризуба надхненні індійські вішуні, що перемогли смерть ще за свого життя.

Потрійне Самовідречення і Жертва означає жертву Мислі, Почувань і Фізичної Енергії (Життя і Тіла) у службі Перунові — Богові Космічної Творчости.

Така жертва це найбільше радісне і повне життя у вічній розкоші творчости Найвищого.

Із такої жертви виростає нова, вища особовість, куди більш досконала за попередню. Такої жертви навчав Сковорода в своїй науці про Нового Чоловіка.

Бачимо отже, що ця, здавалося б, жахлива жертва — по суті — тобто в есотеричному розумінні — веде не до знищення життя чи особовости, але до нечуваного і майже чудесного розвитку людини, що перейшла через вогневу пробу найвищої жертви.

Я говорю це до Вас, Лицарі, знаючи, що деякі з Вас цю пробу уже перейшли. Я бачу Вас у цьому чудесному рості і тому є можливим для мене ці правди Вам об'явити.

Лицар, що жертвував свою нижчу особовість — світ вузько-індивідуальної ментальности (сфери ментальну), як теж світ своїх вузько-індиві-

дуальних емоцій (сферу астральну), як теж світ вузько-індивідуальної енергії і дії (сферу фізичну), такий лицар не тільки не затрачає себе — як йому спершу здається — але навпаки, він зачинає жити у понадіндивідуальній сфері свідомості (сфера буддгі) і через те розвиває в собі вищу і досконалішу особовість лицаря із безмежно більшим і вищим кругом ідей, емоцій і дії. Чим чистіша і повніша його жертва тим вищого круга досягає лицар у своєму розвитку. Так отже у Орденській Жертві заключена тайна особового, точніше понадособового розвитку людини.

Лицар живе життям цілої нації і цілого людства, високо понад своїм обмеженим маленьким "індивідуальним я". Він зрозумів, переживши вогневу пробу найвищої жертви, що його нова понадособова індивідуальність є справжньою дійсністю. Увійшовши в цей круг, він уже за свого життя відчуває свою безсмертність.

І тут є найглибша тайна і радість Орденської Жертви.

З'явище фізичної смерти, як якогось остаточного фізичного кінця без змісту і цілі перестає існувати. Жертвуючи своїм життям, Лицар відчуває повну погорду і перемогу над з'явищем смерти у розумінні темної людини, сповненої біологічним жахом, жагою і заблудом.

Тут можемо перейти до дальшого значення Тризуба.

Після Потрійного Самовідречення і Жертви і у висліді неї правдивої Жертви отримуємо повну владу над Потрійним Світом.

Тризуб це символ повної і досконалої Влади над Потрійним Світом Мислі, Почування і Фізичної Енергії.

Міра жертви є рівночасною мірою влади над світом. Однак мірою чистоти жертви є відсутність особистого прагнення влади над світом.

Аскеза і жертва в цьому значенні — це зосередження мислі, волі і дії для цілей божественної творчости у трьох світах.

Благословенна хай буде Нація, що вибрала своїм символом Тризуб. — Символ Потрійної Жертви і Потрійної Влади.

Здійснення Таємного Зову, заключеного в містиці Тризуба веде до правдивої Сили Добра і Героїзму, веде до Потуги і Влади в історії Людства і Космосу.

Справді ніодна нація в історії не досягнула такого величнього розуміння жертви і героїзму як нація українська. Жертва на вітарі Волі і Правди стається українською національною релігією.

І хоч жертвам цієї нації здається не має кінця. — так здається для темного матеріялістичного ока. — то все ж таки ця нація не усумнілася ніколи в доцільності обраного шляху святої борні і жертви за понаднаціональні і загальнолюдські ідеали Волі Народів і Гідности Людини.

Переборюючи темні сили у власному лоні, українська нація щораз виразніше виявляє себе гідною Великого Символу, що вона його прийняла. Хоч приймаючи цей символ українська нація не була свідомо його значення, то однак цей символ справді відповідає глибоким утаєним і ще не повністю проявленим якостям національної душі українського Лицаря.

Безмежна любов до Вас, Лицарі, веліла мені сьогодні об'явити Вам Вашу найглибшу духову природу і Ваше найвище призначення у Космічній Творчості!

Герої України, ніодна капля крові, свідомо пролита в жертві за священну справу Життя і Волі Нації, не пропала даремне. Кожна капля Вашої шляхетної крові є чудесною животворчою посою, що дає Нації Життя і Налхнення.

Ви вірите в це, Лицарі України, і в цій вірі здійснюється Ваша єдність з Орденем Бога Сонця.

Тому я поділюся з Вами ще глибшим Таїнством Символу Тризуба.

В історії людства постає час від часу нова епоха. В історії Космосу нова доба космічної творчости. Ця правда знайшла свій вираз у мітологічному аспекті у міті про Знищення і Розклад Світа перед новим днем Космічної Творчости.

Так сон людини чергується з станом дії і свідомости. подібно уявляли собі віщуни, що існує Ніч і День Космічної Творчости. Ніч це розклад світа — пралая, а день це нова доба творчости.

У цьому космічному процесі Тризуб є жакливою зброєю знищення Космосу. Цією зброєю Сіва запалює всі світи, коли надходить Космічна Ніч, Пралая, тобто розклад світа.

Людське розуміння охоплює несвітський жах і гроза на думку про це космічне знищення.

Той сам Бог Сіва, що є силою Творчости Світа, той сам Бог Сіва доконує його знищення, запалюючи його своїм вогненным Тризубом. Цей міт є ексотеричний, а його таємне, есотеричне значення дається тільки справді визволеним, великим духам людства. Це найважливіша проба великого духа.

Я не можу вичерпати в цьому посланні усіх таїнств, зв'язаних з цією концепцією. Скажу однак слідує.

У таємному вченні насправді ніякого знищення світа немає. Те, що називається жахливим кінцем Старого Світа є насправді рівночасно початком Нового Світа, ще більше радісного, досконалого, продуховленого і божественного.

Спопеління Фенікса через Самоспалення означає його чергове народження у вищому крузі і світі. Фенікс встає з свого попелу ще більше живий і свіжий, ніж був перед "смертю". Вогонь саможертви очистив його душу і наблизив її до досконалого. Новий його лет це нова доба космічної творчости.

Я об'явив докладніше це таїнство у розділі про Жертву Найвищу у моїй книзі "Про Перуна Знання Таємне".

Бачимо, що це та сама ідея жертви на вищому космічному рівні. В першій частині ми говорили про індивідуальну душу, а тут говоримо про космічні процеси. Однак метафізична основа є в обох випадках та сама.

Силою Космічної Творчости. — а отже і Знищення — є та сама основна Сила Свідомої Волі Зосередженої для Творчости. Рішення Перебудови Світу має рівночасно свою сторінку, що видається знищенням на короткому відтинку часу, але це рівночасно Рішення сотворити нову і ще кращу Побудову Людства.

Для Нової Доби і Нового Людства потрібна

дійсна Сила Волі і Дії, що є рівночасно руйнуюча у відношенні до старого і перегнилого і в той сам час будууюча і творча у відношенні до Нового Людства, що йде на зміну старому .

Тризуб є цією Космічною Силою, що нищить світи старі і творить нові і кращі.

Цього свого призначення Українська Нація ще не знає і не розуміє. Однак вже сьогодні можна б ствердити з історії України, що на дні української душі дремає оня таємна сила Тризуба, що велить українцям шукати нової і творчої розв'язки їх національного існування. Відоме теж, що ніяка стара формула не може розв'язати питання нашого національного буття.

Не відоме українській нації, що розв'язка, якої вона шукає, є творчим питанням Нового Людства. А тому даремне її шукати в якому небудь. — хоч би здавалося і найкращому, — чужому зразкові.

Людство зовсім виразно увійшло в Нову Добу свого існування. Астрологи називають її Добою Акваріюса.

До здійснення і розв'язки питань Нової Доби потрібна Сила Тризуба.

І це є високе призначення Української Нації.

Багато таївств зв'язаних з процесом Космічної Творчости ще не можуть бути виявлені. По.

винно однак стати зовсім зрозумілим, що зовсім не випадково Орден Бога Сонця, як форма існування Нового Людства був у своєму ембріоні сотворений на ґрунті Української Нації. Це є та форма існування нації і людства, що йде на зміну Старому Світові.

В таємній силі Тризуба криється утаєна міць, що знищить світ старий і світ новий сотворить.

А пожежа, що обійме світ не буде таємний вогонь лицарського надхнення.

А вогонь, що спалить світ старий, не містична сила Таємного Вогню, що його розпалює Лицар на вітарі своєї душі як жертву найвищу, як героїзм найвищий і як любов найбільше надхненну.

Але шлях до цього Космічного Призначення Тризуба веде тільки через Потрійну Самопожертву, якого основою є очищення власної душі від усіх елементів демонічної природи — як злоба, злість, зависть, помста, засліплення, зненависть, страх, а далі всі інші обмеження нижчої особовости.

А ті, що лицарських проб очищення у вогні не перейдуть, стануться не тільки знаряддям знищення, але самі вони будуть знищені. Бо до Нового Людства увійдуть тільки ті, що до Нового Людства дозріли. Природа божественної сили,

шо її зовнішнім знаком є Тризуб, є така, що ця сила знищить всіх тих, що пробували б надужити сили Тризуба для демонічних цілей нижчої особовости. Вони належать до старого світа і для них Тризуб справді означає Знищення. Тому об'явлення таїнства Тризуба не грозить ніякою шкодою для Людства.

Тризуб — це символ Перемоги над Смертю і Знищенням.

Тризуб — це символ Борні зі старим, злочинним світом зневаги, егоїзму і особового засліплення. — світом призначеним на загибелю і забуття.

Тризуб — це символ Нового світа, збудованого з елементів Самовідречення, Любови і Жертви.

Тризуб — це високий релігійний символ Великої Божественної Троїстости, Вічного Джерела Буття і Існування.

Тризуб — це символ Влади, досягнутої самоопануванням, самовідпеченням і жертвою.

Тризуб — це символ Влади і Дії для Створення Нового Світа.

На створення Ноного Світа людство жде як на своє спасіння. Справді сотворення Нового світа буде Спасінням Людства. В Твоїй душі, о Лицарю, мусить повстати рішення, щоб Новий Світ і Людство сотворити, В Твоїй душі. Найдо-

рожчий Друже, мусить народитися сила волі і жертви, з якої Новий Світ і Нове Людство постане. Щоб надхнути Вас стати в лави Лицарів Ордену Бога Сонця, я об'явив Вам сьогодні сутність Вашої Душі і сутність Вашої Борні.

Здійснення цього призначення веде до Бога, що є Космічною Творчістю і Радістю Космічної Творчости. Він є Світлом Життям і Любов'ю. Його Сила не Світотворча Потуга Громів.

Коли ж відвернетесь від свого призначення, тоді саме станете на шлях самознищення. Але я вірю, що багато з Вас не відвернуться від Тризуба, коли пізнає його справжню силу.

А тих, що прозріли, кличу до світотворчого Ордену Лицарів Бога Сонця.

І здоровлю Вас піднесенням руки у знак Тризуба:

Хай переможе Дух Просвітитель!

(Володимир)

Ордену Бога Сонця

Дано 2-го серпня 1953 року,

Черговим виданням ОРДЕНУ буде праця

В о л о д и м и р а

П Р А П О Р

